

[Alfred Andersen]

mål, inden vi går til afstemning: om der er tale om en reel standardforringelse.

Det andet spørgsmål er, at man ikke vil gå ind i problematikken om sværhedsgraden af klienternes handicap. Om dette siges der, at det er vanskeligt, og at vanskeligheden består i, at det talmæssigt er svært at dokumentere den. Men det er givet, at man må tage stilling til dette spørgsmål; man kan ikke blive ved med at være i en stillingskrig. Nogle påstår, det har betydning for de tilbageværende klienter, og det må man tage med, når man taler om ansættelser, medens andre påstår, man ikke kan bedømme det. Da jeg forstår, der er vilje fra socialministerens side til, at der ikke må ske en standardforringelse, håber jeg, vi får en eller anden forklaring på, hvad man vil gøre, hvis det viser sig, at den ene af parterne får ret. Vil man så skride til hjælp i dette tilfælde? Vil ministeren herfra garantere, at om standardforringelse – så kan man i dag strides om, hvad man mener – vil der ikke blive tale? Det synes jeg vi skal have afklaret, inden vi går til afstemning.

Så har jeg et par bemærkninger til de andre partiers ændringsforslag. Jeg kan tilslutte mig det, de andre partiers ordførere har sagt om fremskridtspartiet. Da deres forslag er fremkommet så sent, kan vi ikke tage stilling til denne store buket, men må håbe, at fremskridtspartiet selv har stor glæde af den til indvortes brug.

Centrum-demokraternes ændringsforslag om anlægsudgifter til fornyelse af bestående anlæg vil vi støtte, og centrum-demokraterne har ligesom kristeligt folkeparti og andre partier stillet ændringsforslag om åndssvageforsorgen; også dette forslag vil vi støtte.

Retsforbundet har en hel del forslag, hvor de markerer sig mod EF; også disse forslag vil vi støtte.

Vi er positivt indstillet over for de fleste af DKPs forslag. Til et enkelt af DKPs forslag har vi en divergerende opfattelse. Det er med hensyn til spørgsmålet om, hvad man gør ved disse dyrtidsportioner. Vi er enige med kommunisterne i, at det er helt urimeligt, at samfundet overtager arbejdsgivernes forpligtelser, og derfor burde det aldrig nogen sinde have været vedtaget i dette ting. Det er givet, at arbejdsmarkedets parter selv må klare disse ting. Her har forligspartierne altså ment noget andet, og derfor er vi enige med kommunisterne i, at dyrtidsportionerne skal tilba-

ge til arbejderne. Men nu har forligspartierne én gang vedtaget disse forslag, og vi tror ikke på – så meget hæderlighed er der dog i dansk politik – at nogen af forligspartierne løber fra dette løfte, og derfor er det, vi spørger: hvad sker der, hvis ikke disse dyrtidsportioner bliver indbetalt til ATP-fonden? Der sker jo ikke det, at arbejdsgiverne så samler portionerne op. Vi har erkendt, at situationen er sådan, og vi ønsker selvfølgelig heller ikke at presse nogen af forligspartierne til at ændre deres tidligere aftaler, for hvis vi selv skulle komme i den samme situation, at være i forlig med nogen, ville vi selvfølgelig altid ønske, at man overholdt forligsaftaler. Vi mener som sagt, at det, der sker her ved kommunisternes forslag, er, at dyrtidsportionerne ikke kommer tilbage til arbejderne. Derfor har vi foreslået, at denne ordning skal køre til februar 1979 over ATP-fonden, og at de ikke må være mere bundet i ATP-fonden, end at de til enhver tid, hvis der er et folketingsflertal for det, kan udbetales til arbejderne. Det er det standpunkt, vi har taget, og vi kan så se, der er forskellige meninger, men det er noget, man i et demokratisk samfund må leve med.

VSerne har igen i år stillet ændringsforslag om, at man skal udvide det humanitære hjælpearbejde til u-landene med 100 mill. kr.; det er i øjeblikket på 14 mill. kr. Det har vi ligesom tidligere år ment nok er i overkanten. Selvfølgelig har vi ikke dermed sagt, at alle de andre forslag til dette finanslovsforslag ikke er i overkanten, vi har bare ment, at denne bevilling, som kun drejer sig om humanitær hjælp, ingen som helst jordisk chance har for at blive brugt. Det ville være en anden sag, hvis man her ville tale om militær hjælp til frihedsbevægelserne, den havde man haft en chance for at bruge, men til humanitær hjælp tror vi ikke man kan bruge den. Af god vilje over for forslaget vil vi ikke stemme imod det, men vil undlade at stemme.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil indlede md nogle bemærkninger om regeringens ændringsforslag. De er desværre et nyt vidnesbyrd om, at regeringen og socialdemokratiet stadig fortsætter den udsigtsløse politik, som de skiftende forlig med de borgerlige er udtryk for. Det er typisk, at